

SINIF MÜCADELESİNİ KİM YARATIR?

Aydınlık Gazetesi, 16 Mayıs 2016

Yıldırım Koç

Sınıf mücadelesini kim yaratıyor?
Bizler sınıf mücadelesi yaratabilir miyiz?
Başkaları sınıf mücadelesini engelleyebilir mi?

SINIFLI TOPLUMDA SINIF MÜCADELESİ DURDURULABİLİR

Sınıflı toplumlarda her zaman sınıf mücadelesi olmaz.

Avrupa'da ve özellikle İngiltere'de 19. yüzyılın ilk yarısında işçiler büyük bir yoksulluk içindeydi. 1780'lerde başlayan I. Sanayi Devrimi sonrasında kapitalizm, işçiler için bir cehennem yaratmıştı. İşçilerin, zincirlerinden başka kaybedecekleri birşeyleri yoktu, ancak kazanacakları bir dünya vardı. İşçiler de bu baskı ve sömürüye karşı, yenilseler de, başkaldırıyorlardı. Yoğun bir sınıf mücadelesi yaşanıyor.

Ancak sermayedar sınıf tarihten ders çıkardı. Önce klasik sömürgecilik canlandırıldı. Ardından emperyalist döneme geçildi. Başka ülkelerden aktarılan kaynaklarla kendi ülkelerinin işçi sınıflarını emperyalizmin ve kapitalizmin destekçisi haline dönüştürdüler. Kapitalizmin mezar kazıcıları, emperyalizmin ve kapitalizmin payandası oldu. Sınıflar vardı; ancak sınıf mücadelesi büyük ölçüde önlendi.

Günümüzde emperyalist ülkelerde işçiler ve sermayedarlar birbirlerine "sosyal ortak" diyorlar. Bu kavram, gerçek durumun gayet güzel ifadesidir. Emperyalist sömürü, sınıf mücadelesini gerilettiler, yerine "sosyal ortaklığı" getirdi.

SINIF MÜCADELESİNİ EMPERYALİZM VE KAPİTALİZM GELİŞTİRİR

Türkiye'de işçi sınıfı çok eski tarihlerden beri var. Ancak bu işçilerin etkili ve yaygın biçimde sınıf mücadelesine girmesinin örnekleri sınırlı.

Sosyalist sol, Türkiye'deki işçi sınıfını ve işçi eylemlerini hep abartma eğilimindedir. Halbuki bu eylemlerin önemli bir bölümünde sel gittikten sonra kalan kum fazla değildir. İşçiler, emperyalist sömürü altındaki çarpık bir kapitalist ülkede bile çalışma ve yaşama koşullarını iyileştirebildiler. Bu nedenle de bırakın sınıf mücadelesini, uzun yıllar "sınıf" kavramına bile karşı çıktılar. Bu tavrın nedeni, Soğuk Savaş yıllarının anti-komünizm propagandasından çok, sınıf mücadelesine fazla ihtiyaç duyulmadan, çalışma ve yaşama koşullarının mevcut düzen içinde iyileştirilebilmesiydi.

Sosyalist sol, sınıf mücadelesini geliştirebileceğini sandı.

Hakim sınıflar da, sosyalist solun sınıf mücadelesini geliştirebileceğinden korktu.

Halbuki ne kadar güçlü, ne kadar örgütlü olursanız olun, sınıf mücadelesini geliştiremezsiniz.

Sınıf mücadelesini, emperyalizm ve kapitalizm geliştirir.

Emperyalizmin sömürüsü ve eşit olmayan gelişimi ile ekonominin iniş-çıkışlı hareketi, insanları geçim sıkıntısına sokar. Ekonomik krizler veya savaşlar, insanların çalışma ve yaşama koşullarını geriletir.

Ciddi bir mutlak yoksullaşma ve hak kaybı yaşanıyorsa, kendiliğindenci sınıf hareketinin gelişmesinin birinci önkoşulu tamamdır. İkinci önkoşul ise, hakim sınıflar cephesinde bir çatlak veya gediktir; baskıların azalmasıdır; çalışma ve yaşama koşullarının iyileştirilmesi için mücadeleye girecek kitlelerin, ibreti alem için ezilemeyecekleri algısına sahip olmasıdır.

Bu iki koşul birleştiğinde, kendiliğindenci bir sınıf mücadelesi gelişir; güçlü bir dalga oluşur. Bu dalganın enerjisinden yararlanabilirseniz, bu dalgayı bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve sınıfsız sömürsüz bir dünya doğrultusunda yönlendirebilirsiniz. Ama dalgayı yaratamazsınız. Ancak kapitalizmin yarattığı dalganın üzerinde sörf yapabilirsiniz.

Sınıf mücadelesini kapitalizm yaratır. Bu mücadeleyi siyasi hedeflere yöneltebilme ve yönetebilme ise siyasi örgütün gücüne ve yeteneğine bağlıdır.